



## **ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu: **B.**, a.s., P.X., B., IČO: X., právne zastúpený advokátom JUDr. P.Š., H.X., B., proti žalovanému: **D.**, D.X., B., IČO: X., právne zastúpený JUDr. R.S., V.X., B., **o zaplatenie 158 983,20 Sk s prísl.**, na dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k.3 Cob 426/2006-113 zo dňa 2. mája 2007, takto

### **r o z h o d o l :**

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **z a m i e t a .**

Účastníkom konania trovy dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave rozsudkom. č.k. 10 Cb 637/00 zo dňa 26.9.2006 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 158 983,20 Sk titulom istiny s 15% úrokom z omeškania od 8.3.1999 až do zaplatenia a trovy konania v sume 26 304,50 Sk a vo zvyšku žalobu zamietol.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žaloba bola podaná dôvodne, žalobca v súlade so zmluvou dodával žalovanému pitnú vodu a odvádzal odpadovú vodu, za čo vystavil faktúru č. 8200452 a z faktúry žalovaný zaplatil žalobcovi iba sumu

8 566,40 Sk. Z predložených dôkazov zistil, že na vnútornom vodovode žalovaného v priebehu roka 1998 došlo k poruche a predpokladom poruchy je skutočnosť, že vodomerná šachta bola zaplavená vodou, čo obaja účastníci potvrdili. Citoval ustanovenie § 27 ods. 2 vyhlášky 154/1978 Zb. a konštatoval, že vzhľadom na to, že žalovaný nezabezpečil opravu na vnútornom vodovode a bez zbytočného odkladu neoznámil dodávateľovi chyby v meraní, ako aj poruchy na vnútornom vodovode, súd dospel k záveru, že žalobca neporušil žiadne ustanovenie zmluvy, a preto žalovaného zaviazal na zaplatenie zvyšnej časti vodného a stočného. Množstvo vody mal preukázané montážnym listom a vzhľadom na to, že žalovaný neriešil neprimerane vysoký odber vody, následkom pravdepodobnej poruchy a nezabránil vzniku škody, označil nárok žalobcu za dôvodný a úrok z omeškania priznal od 8.3.1999 vo výške 15% s poukazom na § 369 Obchodného zákonníka.

O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 3 Cob 426/2006-113 zo dňa 2.5.2007 tak, že rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. v Bratislave č.k. 10 Cb 637/00-92 zo dňa 26.9.2006 v napadnutej vyhovujúcej časti týkajúcej sa istiny a trov konania potvrdil a v časti úroku z omeškania napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietol. V dôvodoch rozhodnutia sa zaoberal dôvodnosťou námietky žalovaného o podaní odvolania neoprávnenou osobou, ktorú označil za nedôvodnú. Vykonané dokazovanie prvostupňovým súdom označil za dostatočné a správne okrem toho, že podľa odvolacieho súdu treba právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať nie ako zmluvu kúpnu, ale zmluvu o dielo. Za nesporné označil, že v konaní bolo preukázané, že u žalovaného došlo k poruche na vodomere, o čom svedčí skutočnosť, že vodomerná šachta vrátane vodomeru bola zatopená a že žalovaný túto skutočnosť neodstránil, ani včas žalobcovi neohlásil. Na rozdiel od súdu prvého stupňa odvolací súd posúdil, že predmetná sporná záležitosť medzi účastníkmi konania nebola riešená u oboch účastníkov korektne a dospel k záveru, že priznanie úrokov z omeškania, by bolo v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku, čo by bolo v rozpore s ustanovením § 265 Obchodného zákonníka. Z uvedených dôvodov v napadnutej vyhovujúcej časti rozsudok podľa § 220 O.s.p. zmenil. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu s vyznačenou právoplatnosťou 22.8.2007 v zákonnej lehote, podaním doručeným súdu dňa 27.8.2007 podal dovolanie žalobca v časti úrokov z omeškania a navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. Namietal, že Krajský súd v Bratislave v časti úrokov z omeškania nesprávne zistil skutkový stav a nedostatočne sa oboznámil s dokazovaním vykonaným pred prvostupňovým súdom. Fakt, ktorý to potvrdzuje je, že za dôvod nezaplatenia faktúry označil skutočnosť, že žalobca nevykonal výmenu vodomeru v súčinnosti so žalovaným. Poukázal na dokazovanie v prvostupňovom konaní s odkazom na ustanovenie § 20 ods. 1 vyhlášky č. 154/1978 Zb. o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, podľa ktorého žalobca ako vlastník vodomeru, mal právo vodomer vymeniť a nevyplýva pre neho žiadna povinnosť, aby bol odberateľ pri výmene vodomeru prítomný. V danom prípade bol však žalovaný o výmene vodomeru upovedomený doporučenou zásielkou zo dňa 9.12.1999, ktorá sa žalobcovi nevrátila späť ako neprebratá, a preto žalobca mal za to, že žalovaný oznámenie o výmene vodomeru prevzal. S odkazom na ustanovenie § 20 citovanej vyhlášky žalovaný mal právo pokiaľ nesúhlasil s údajmi uvedenými na vodomere o preskúšanie vodomeru požiadať, čo však neurobil. Vzhľadom na to, že žalovaný uhradil žalobcovi iba časť faktúry č. 8200452 nesplnil si jeho platobnú povinnosť, a teda sa do omeškania dostal, a preto je nárok žalobcu dôvodný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prejednal dovolanie podľa § 240 ods. 1 O.s.p. s tým, že prípustnosť dovolania je daná ustanovením § 238 ods. 1 písmeno b/ O.s.p., dovolanie bolo podané v zákonnej lehote a obsahuje predpísané náležitosti stanovené ustanovením § 241 O.s.p.

Predmetom dovolacieho konania je posúdiť správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý v časti úrokov z omeškania prvostupňový rozsudok zmenil a návrh žalobcu zamietol. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dovolaním vyplýva, že Krajský súd v Bratislave sa stotožnil s vykonaným dokazovaním prvostupňového súdu a vychádzal zo zistení prvostupňového súdu. Za preukázané označil to, čo konštatoval prvostupňový súd, a preto námietka žalovaného uvedená v dovolaní, že Krajský súd nezistil dostatočne skutkový stav, dôvodná nie je. Odvolací súd rozdielne nárok na úrok z omeškania posúdil iba s poukazom na § 265

Obchodného zákonníka s uvedením, že celá záležitosť nebola medzi účastníkmi riešená korektne.

Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti dovolania je teda jediná otázka, či odvolací súd pochybil, keď v danom prípade aplikoval ustanovenie § 265 Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 265 Obchodného zákonníka deklaruje jednu zo zásad, podstatou ktorej je poctivý obchodný styk. Pôsobenie zásady poctivého obchodného styku má ochraňovať zmluvných partnerov pred nekorektnými praktikami v obchodovaní, ktoré by mohli viesť zjavnému poškodeniu jedného z nich. V danom prípade nie je jednoznačné, že porušenie platobnej povinnosti bolo zapríčinené iba zo strany žalovaného, a teda podľa dovolacieho súdu odvolací súd nepochybil, keď v konkrétnom prípade aplikoval ustanovenie § 265 Obchodného zákonníka a úrok z omeškania za nesplnenie platobnej povinnosti s odkazom na toto ustanovenie nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) sa stotožnil s rozhodnutím odvolacieho súdu a s odkazom na ustanovenie § 243b O.s.p. dovolanie zamietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol tak, že účastníkom dovolacieho konania trovy dovolacieho konania nepriznal.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

**V Bratislave dňa 28. mája 2008**

**JUDr. Jana Zemaníková, v.r.**  
**predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: